

то видѣлъ бития чловѣкъ, отишелъ при него, измилъ му ранитѣ, помазалъ ги съ масло и ги прѣвѣрзалъ. Слѣдъ това го завелъ въ града и го прѣдалъ на единъ хотелджия за да го гледа, до като оздравѣе. Когато си отивалъ Самарянинътъ заплатилъ на хотелджия прѣдварително разноснитѣ за нѣколко врѣме, като се обѣщаль да заплати и останалитѣ, щомъ се завърне отъ пѣтя си. “Щомъ свършилъ притчата си Иисусъ попиталь законника: „Кой отъ тѣзи тримата е ближенъ за пострадалия човѣкъ“? А законникътъ отговорилъ: „разбира се, че ближенъ ще бѣде този, който е помогналъ на пострадалия човѣкъ.“

Тогавъ И. Христосъ му казалъ: „иди си и прави, тѣй, както направилъ Самарянинътъ!“

Драги читатели, отъ горнята пригча вие виждате, че чловѣкъ въ живота си има нещастия, които изпаща понѣкога, когато се намира далечъ отъ своитѣ родители, роднини и близки приятели. Този чловѣкъ, който ни избави отъ тѣзи нещастия, той е за насъ ближенъ, макаръ и да бѣде отъ друга вѣра и народностъ. Ако вие слѣдвате примѣра на добрия Самарянинъ, то и хората никога нѣма да ви оставятъ на пѣтя, когато изпаднете въ нещастие. Недвѣйте гледа да помагате само на своитѣ близки, но помагайте на всички безъ разлика, като не забравяте, че ако хората не ви възнаградятъ за стореното добро, то Богъ, който вижда всичко, ще ви възнагради тайно съ по-щастливъ животъ.

